

Rok 1913.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 21. września 1913.

Treść: (M 205—207.) 205. Obwieszczenie, dotyczące koncesjonowania przedłużonej linii elektrycznych normalno-torowych kolejek na obszarze królewskiego stołecznego miasta Olomuńca i jego okolicy od koszar artylerji Arcyksięcia Wilhelma aż do olomunieckiego Cmentarza komunalnego w gminie Nerzetin. — 206. Rozporządzenie o zniesieniu książeczek wpisów należności wspólnych kas sierocych. — 207. Reskrypt, dotyczący ściągnięcia banknotów 20-koronowych z daty 2. stycznia 1907 i wydania banknotów 20-koronowych z daty 2. stycznia 1913.

205.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 12. września 1913,

dotyczące koncesjonowania przedłużonej linii elektrycznych normalno-torowych kolejek na obszarze królewskiego stołecznego miasta Olomuńca i jego okolicy od koszar artylerji Arcyksięcia Wilhelma aż do olomunieckiego Cmentarza komunalnego w gminie Nerzetin.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych udzieliło na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach drugorzędnych z dnia 8. sierpnia 1910. Dz. u. p. Nr. 149, w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami i c. i. k. Ministerstwem wojny gminie królewskiego stołecznego miasta Olomuńca koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu przedłużonej linii elektrycznych normalno-torowych kolejek olomunieckich od koszar artylerji Arcyksięcia Wilhelma aż do olomunieckiego Cmentarza komunalnego w gminie Nerzetin, a to pod warunkami i zastrzeżeniami, określonymi bliżej w dalszym ciągu.

§ 1.

Co do koncesjonowanej linii kolejki korzysta koncesjonaryuszka z ulg skarbowych, przewidzia-

nych w artykułach VI. do XII. oraz XXXII., ust. 3., ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149.

§ 2.

Koncesjonaryuszka ma obowiązek ukończenia budowy wspomnianej na wstępie linii kolejki najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, tudzież oddania gotowej kolei na użytek publiczny i utrzymywania jej w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, trwający do dnia 15. września 1938.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy złożyć ma koncesjonaryuszka na żądanie Rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można uznać kaucyę tę za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesjonowanej linii kolejki nadaje się koncesjonaryuszce prawo wyłączania według postanowień odnośnych przepisów ustawowych.

Takie samo prawo przyzna się koncesjonaryuszce także co do ewentualnej budowy tych kolei dojazdowych, których urządzenie Rząd uznałby za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

Przy budowie koncesyonowanej linii kolei i ruchu na niej stosować się winna koncesyonaryszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do technicznych warunków koncesyjnych, ustanowionych przez c. k. Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, mają zastosowanie do kolejek, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby wydano w przyszłości, wreszcie do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i innych powołanych władz.

§ 5.

Z wyjątkiem wyraźnego zezwolenia c. k. Rządu nie wolno koncesyonaryszce powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim na własny lub cudzy rachunek ani prowadzić go samej na rachunek obcy.

§ 6.

C. k. Rządowi wolno będzie uczynić zezwolenie na utrzymywanie koncesyonowanej kolei w ruchu na rachunek innej osoby prócz gminy Ołomuńca zależnem od warunku, aby skrócono odpowiednio termin 25letni, ustanowiony wartykule X., względnie artykule XXXII., ustęp 3, ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, oraz czas trwania koncesyi, oznaczony w § 13., ustęp 1., obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16. września 1898, Dz. u. p. Nr. 178, względnie w § 2., ustęp 1., niniejszego obwieszczenia, i zastrzedz sobie prawo wykupna i przypadku pod warunkami, które będą w takim razie bliżej określone.

§ 7.

Zresztą należy wspomnianą na wstępie przedłużoną linię uważać za istotną część składową przedsiębiorstwa elektrycznych normalno-torowych kolejek na obszarze królewskiego stołecznego miasta Ołomuńca i jego okolicy, stanowiącego przedmiot obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16. września 1898, Dz. u. p. Nr. 178.

Wobec tego należy postanowienia §§ 4. oraz 6. do 13. włącznie, tudzież §§ 16. i 17. wspomnianego właśnie obwieszczenia stosować analogicznie także do niniejszej linii kolejki.

Przytem należy przepisane w § 11. wspomnianego kilkakrotnie obwieszczenia zaopatrzenie

funkcyonaryuszy, zatrudnionych w przedsiębiorstwie kolejowem, na wypadek niezdolności do pracy i na starość oraz zaopatrzenie ich rodzin przeprowadzić w ten sposób, by koncesyonaryszka miała obowiązek zgłaszać stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z reszty zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę kierowników wozów, konduktorów, strażników lub sług stacyjnych, przy odpowiednim ich zatrudnieniu, najpóźniej po upływie trzech lat służby, w instytucie pensyjnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie w własnej kasie emerytalnej.

Statut własnej kasy pensyjnej, która będzie ewentualnie założona, oraz wszelkie jego zmiany podlegają zatwierdzeniu c. k. Ministerstwa kolei żelaznych.

Uchyła się niniejszem moc obowiązującą § 15. obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16. września 1898, Dz. u. p. Nr. 178; natomiast należy postanowienia §§ 5. i 6. niniejszego obwieszczenia stosować analogicznie także do linii kolejek, którym udzielono koncesyę w wymienionem obwieszczeniu.

Forster wr.

206.

Rozporządzenie Ministrów sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 13. września 1913,

o zniesieniu ksiąg wpisowych dla stanu biernego wspólnych kas sierocych.

Znosi się §§ 22., 23. i 24. instrukcyi o zawiadywaniu wspólnym majątkiem sierocym, ogłoszonej rozporządzeniem z dnia 24. czerwca 1859, Dz. u. p. Nr. 123.

Wpłaty w gotówce należy potwierdzać oddawcy tylko po myśli § 4. rozporządzenia z dnia 15. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 55 (§ 34. instrukcyi dla cywilno-sądowych Urzędów depozytowych w Bernie i we Lwowie).

Wydanych już ksiąg wpisowych co do wiarytelności osób, poruczonych pieczy (ksiąg wpisowych stanu biernego), nie należy odbierać.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu jego ogłoszenia.

Hoehenburger wr.

Zaleski wr.

207.**Reskrypt Ministerstwa skarbu
z dnia 20. września 1913,**

**dotyczący ściągnięcia banknotów 20-koronowych
z daty 2. stycznia 1907 i wydania banknotów
20-koronowych z daty 2. stycznia 1913.**

Bank austriacko-węgierski wywoła i ściągnie, poczynawszy od dnia 2. stycznia 1914, stosownie do umieszczonego poniżej obwieszczenia banknoty 20-koronowe z daty 2. stycznia 1907, będące obecnie w obiegu, przy zachowaniu postanowień, zawartych w niniejszym obwieszczeniu a ustalonych na zasadzie artykułu 89. statutów Banku austriacko-węgierskiego, a w dniu 29. września 1913 rozpocznie wydawać banknoty 20-koronowe z daty 2. stycznia 1913.

Zaleski wlr.

Obwieszczenie

dotyczące wydania banknotów 20-koronowych Banku austriacko-węgierskiego z daty 2. stycznia 1913 i ściągnięcia z obiegu banknotów 20-koronowych z daty 2. stycznia 1907.

Dnia 29. września 1913 rozpocznie Bank austriacko-węgierski w swych zakładach głównych we Wiedniu i w Budapeszcie oraz we wszystkich filiach wydawanie banknotów 20-koronowych z daty 2. stycznia 1913.

Opis tych nowych banknotów ogłasza się w dodatku do niniejszego obwieszczenia.

Będące obecnie w obiegu banknoty 20-koronowe z daty 2. stycznia 1907 wywołuje się i ściąga, poczynawszy od dnia 2. stycznia 1914.

W myśl art. 82. statutów bankowych wysokość obiegu banknotów dwudziesto-koronowych jest ograniczona; nałożony zatem na Bank austriacko-węgierski w myśl artykułu 88. statutów bankowych bezwarunkowy obowiązek wymiany nie dotyczy wydania niniejszych banknotów.

Wydawanie banknotów 20-koronowych z daty 2. stycznia 1913 dokonywać się będzie w miarę ściągania banknotów 20-koronowych z daty 2. stycznia 1907.

Rząd królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa i rząd krajów świętej Korony węgierskiej wydały w porozumieniu z radą generalną Banku austriacko-węgierskiego w sprawie ściągnięcia

z obiegu wywołanych banknotów 20-koronowych następujące postanowienia:

Będące obecnie w obiegu banknoty 20-koronowe z daty 2. stycznia 1907 muszą być przedłożone w zakładach głównych i filiach Banku austriacko-węgierskiego do wypłaty lub do wymiany najdalej do dnia 31. grudnia 1915, tak, że dzień 31. grudnia 1915 będzie ostatecznym terminem ściągnięcia z obiegu tych banknotów.

Po tym dniu przyjmować będą zakłady Banku austriacko-węgierskiego te wywołane banknoty jedynie tylko w drodze wymiany.

Po dniu 31. grudnia 1921 ustaje obowiązek Banku austriacko-węgierskiego do wykupu lub do wymiany wywołanych banknotów 20-koronowych z daty 2. stycznia 1907 (artykuł 89. statutów).

We Wiedniu, dnia 28. sierpnia 1913.

BANK AUSTRIACKO-WĘGIERSKI

Popovics

Gubernator.

Wolfrum

Generalny radca.

Schmid

Zastępca generalnego sekretarza.

(Dodatek.)

**Opis banknotu dwudziesto-koronowego
Banku austriacko-węgierskiego z roku
1913.**

Banknoty 20-koronowe Banku austriacko-węgierskiego z daty 2. stycznia 1913 mają formalnie o szerokości 150 milimetrów a o wysokości 90 milimetrów i wykonane są drukiem obustronnym o tekście niemieckim z jednej strony, a węgierskim z drugiej strony na papierze, opatrzonym na całej powierzchni wodnym drukiem (rzymska cyfra dwadzieścia).

Obie strony banknotu są tak co do rysunku, jak i co do barwy zupełnie odmienne.

Na stronie niemieckiej widnieje w lewej połowie idealna głowa kobieca en face na tle, ozdobionem guilloszami (guilloche) i ograniczonym perlówkowym obramowaniem. Tło to odróżnia się od ozdobionego guilloszami, w górze ciemnego, dołem jaśniejszego tła podstawowego, obwiedzionego falistymi liniami. W obu górnych kątach tła podstawowego zostawiono wolną cyfrę „20“, tak, że ta cyfra widnieje jasno na ciemnym tle.

W dolnej środkowej części tła podstawowego pod głową znajduje się w prostokącie, utworzonym

przez trójkątne obramowane guillozsy postanowienie karne, wykonane jasnym drukiem na ciemnym tle, brzmiące:

„Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft.“

Prawa połowa niemieckiej strony mieści w środku niemiecki tekst banknotu wraz z podpisem firmy banku w następującym porządku:

„Die Oesterreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen

Zwanzig Kronen

in gesetzlichem Metallgelde.

Wien, 2. Jänner 1913

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK

Popovics

Gouverneur

Gutmann

Generalrat

Pranger

Generalsekretär“

Ponad tekstem banknotu znajduje się owalna, guillozami ozdobiona, w gwiazdkę wykończona rozeta, mieszcząca ośmiokątną niezadrukowaną gwiazdę, w której widnieje cesarski austriacki orzeł.

Pod podpisem firmy banku podane jest w ośmiu różnych językach krajowych określenie wartości nominalnej banknotu, mianowicie dwudziestu koron, w następującym porządku:

DVACET KORUN - DWADZIEŚCIA KORON

ДВАЦАТЬ КОРОН - VENTI CORONE

DVAISET KRON - DVADESET KRUNA

ДВАДЕСЕТ КРУНА - DOUEZECI COROANE.

Obraz banknotu ma barwę niebieską i nie jest w żadną obwódkę ujęty.

Spodni druk jest pstrobarwny, przedstawia tło, wykonane sposobem wypuklorzeźby, i składa się naprzemian z czterozębnej gwiazdy, wykonanej w rombówkach, i z cyfry „20“. W dolnej połowie spodniego druku znajduje się wielka, w jasnym kolorze wykonana cyfra „20“.

Na węgierskiej stronie są tak rysunek banknotu jak i tło pstrobarwne.

Po prawej stronie obrazu banknotu widnieje na tle, ozdobionem guillozami w obramowaniu z ciemnych pereł, idealna głowa kobieca, widziana

z boku, którą otaczają w górnej części trzy małe, guillozami wykonane rozety i dwie ciemno wydrukowane cyfry „20“. Pod głową kobiecą znajduje się podłużna, w guillozach wykonana obwódka (cartouche), która ma w środku ciemną, dwunastokątną tarczę, mieszczącą jasnymi literami wykonane postanowienie karne, brzmiące:

„A bankjegyek utánzásá a törvény szerint büntettetik.“

Te części obrazu banknotu wykonane są w niebieskiej barwie.

W środku dolnej części obrazu banknotu znajduje się wielka, kolistą, guillozami wykonana rozeta, mieszcząca w środku jasną tarczę, na której widnieje wykonana tłustym drukiem cyfra „20“. Górna połowa rozety i cyfry „20“ jest wykonana w kolorze czerwonym, dolna połowa w kolorze zielonym.

Nad tą rozetą w środku obrazu banknotu widnieje wykonany brązowym drukiem węgierski tekst banknotu:

„Az Osztrák-magyar bank e bankjegyéért bárki kívánságára azonnal fizet bécsi és budapesti főintézeteknél

Húsz korona

törvényes ércpénzt.

Bécs 1913. január 20.

Na górnej lewej stronie obrazu banknotu widnieje falisto obramowana tarcza, przeplatana białymi guillozami z wolnem miejscem w środku, w którym znajduje się rysunek herbu krajów świętej Korony węgierskiej.

Pod tarczą i herbem umieszczono podpis firmy banku:

„OSZTRÁK-MAGYAR BANK

Popovics

kormányzó

Gold

tótanácsos

Pranger

vezértitkár“

Te części obrazu banknotu po lewej stronie mają barwę zieloną.

Ponad tekstem banknotu oznaczone są czerwonym drukiem numer i serya banknotu.

Tło podstawowe składa się z wypuklorzeźby o cyfrze „20“ i literze „K“ i ze spodniego tła, wykonanego w guillozach.